

nur, acceptum ferimus: itaque cum uerè diuina omnium-
que præstantissima hæc uirtus sit, haud mirum est, si cum
in aliis hominum ordinibus, tum uerò in delectu sacerdo-
tiorum: qui princeps est, & ordo in terris eminentissi-
mus, eius eximia habetur ratio. Cuius rei fidem uel tu
unus Card. Illustrissime astruere potes: in quo religio ip-
sa sese admirabilem adeo, atque spectandam in omni ui-
tæ cursu exhibuit: ut eius potissimum gratia te à Summo
Pontifice P I O Quinto in augustissimum illum Ecclesiæ
procerum, ac principum senatum cooptari contigerit,
atque ita cooptari, ut eam dignitatem tibi ille non quasi
concupitam concessisse, sed ueluti debitam perfoluisse ui-
sus sit. Si quidem præter eam, quæ in te summa est, eru-
ditionem, rerum prudentiam, integritatem, iustitiam, fi-
demque, ita religione, ac ueræ pietatis studiis polles, ut
cæterarum uirtutum, & huius in primis ornamentis ne-
mo tibi sit præferendus: atque inde effectum est, tantam
esse, tamque conspicuam tui clarissimi nominis lucem,
ut illius uel extremas terras fama peruaserit, nec quisquam
ferè sit quantum uis tibi obsequio, aut familiari consue-
tudine disunctus, qui te sibi non mirificè colendum, non
pectore, oculisque ferendum, non tanquam numen ue-
nerandum existimet: ex horum omnium numero cum ip-
se sim, non sum passus, ut, quod iam dudum animo con-
ceperam, obseruantia erga te meæ non testimonium ali-
quod tandem ostenderem. Dilucidationes hæc meas
in obscurissima Aristotelis loca amplitudini tuæ consecra-
re libuit, qua in re si satis operæ tuo grauissimo, ac sapien-
tissimo iudicio, satisque studii posuisse uisus fuero, peto
abs te, ut lucubrationibus meis, contrà falsi rumoris in-
uidiam tui gloriosissimi nominis faueat auctoritas: quò a-
lia itidem à me eidem tuo nomini nuncupanda non mino-
ri studio excogitata, atque elaborata eruditorum homi-
num